

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 745/2017-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. februára 2018 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika v konaní o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľa [REDACTED], ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie vedenom pod sp. zn. 27 Er 69/2005, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie vedenom pod sp. zn. 27 Er 69/2005 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Trenčín prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Er 69/2005 konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Jurajovi Krajčovičovi priznáva finančné zadost'učinenie v sume 5 000 € (slovom päťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Trenčín povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Trenčín je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 475,05 € (slovom štyristosedemdesiatpäť eur a päť centov) na účet jeho právneho zástupcu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júna 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Er 69/2005, v ktorom okresný súd rozhoduje o návrhu na zastavenie exekúcie (ďalej aj „namietané konanie“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti opísal podstatný časový priebeh namietaného exekučného konania, k čomu navyše uviedol, že *„ako I. inštančný súd, tak i II. inštančný súd opakovane zastavovali exekučné konania z titulu uhradenia predmetnej - exekúovanej sumy. Rovnako je nutné poznamenať, že samotný oprávnený v predmetnom exekučnom konaní používa viacero obštrukčných úkonov, ktorým by predĺžil, či zvrátil priebeh exekučného konania. Je však vecou všeobecného súdu, aby sa s týmito obštrukčnými úkonmi vysporiadal a v rámci hospodárnosti konania, na takého úkony neprihliadal, prípadne ich v rámci svojich procesných možností sankcionoval prostriedkami, ktoré mal k dispozícii.“*

... súdy v danej exekučnej veci konali ako tak plynulo do dňa 31.01.2011. Následne Okresný súd Trenčín rozhodol o návrhu na zastavenie konania takmer po 2 a štvrt' roku,

Krajský súd v Trenčíne po roku a Najvyšší súd SR tiež po 2 a štvrt' roku. Následne nie je nezanedbateľný ani fakt, že Okresný súd Trenčín napriek tomu, že vyzval oprávneného na zloženie preddavku na znalecké dokazovanie aj s poučením o následkoch nezloženie preddavku, tento oprávnený uhradil až po uplynutí lehoty... Okresný súd Trenčín mal zložený preddavok na znalecké dokazovanie odo dňa 20.10.2016 a do dnešného dňa, t.j. 04.06.2017 znalca neustanovil, ale na druhú stranu sa nevysporiadal ani s návrhom na zastavenie exekúcie a námietkou, resp. nesúhlasom s ustanovením znalca zo dňa 12.09.2017 v spojení s Doplnením zo dňa 20.03.2017. “.

3. Žiadané finančné zadosťučinenie sťažovateľ zdôvodnil permanentným stresom z exekučného konania. Poukázal na skutočnosť, že „... mal možnosť odpredať niektoré časti svojho majetku, avšak z dôvodu právnej istoty, resp. právnej ochrany jeho a tretích osôb - nadobúdateľov, z obavy o možnosti odporovateľných žalôb v prípade potencionálneho neúspechu v exekučnom konaní, nemohol od roku 2005 až doposiaľ, t.j. 12 rokov nakladať s vlastným majetkom. Tento stav naďalej trvá. Sťažovateľ má za to, že ak by Okresný súd Trenčín v predmetnej exekúcii konal bez prietáhov, tento čas jeho právnej neistoty a neistého majetkového postavenia, by bol skrátenej o niekoľko rokov.

Týmto konaním Okresného súdu Trenčín som bol Sťažovateľ a jeho rodina vystavená neprimeranému stresu, tlaku a Sťažovateľ sa obáva o ich existenciu, nakoľko samotná suma (predmet) exekučného konania je značne vysoká.

Domnievame sa, že suma vo výške 15 000,- EUR je adekvátnym finančným zadosťučinením za vzniknutý stav... Sťažovateľ má za to, že žiadnym spôsobom neprispel k vzniknutým prietahom v exekučnom konaní, naopak sa snažil opakovane súdu predkladať listinné a iné dôkazy tak, aby mohol bezodkladne rozhodnúť. V neposlednom rade je nutné zdôrazniť, že sťažovateľ nemal žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť priebeh, resp. dobu po ktorú bol spis na odvolacom, či dovolacom súde. Rovnako ani to, či prvoinštančný súd ustanoví znalca, alebo rozhodne priamo o jeho návrhu na zastavenie konania. “.

4. Po citácii čl. 48 ods. 2 ústavy a zdôvodnení právomoci ústavného súdu konať o podanej sťažnosti navrhol sťažovateľ rozhodnúť takto:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 27Er/69/2005 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Trenčín sa prikazuje v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 27Er/69/2005 konať bez zbytočných prietahov.

3. [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 15 000,- EUR (slovom pätnásťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Trenčín povinný mu zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Trenčín je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 676,04 EUR na účet jeho právneho zástupcu sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

5. Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti sťažovateľa vyjadril okresný súd podaním z 20. septembra 2017 pod sp. zn. Spr 762/2017. Exekučné konanie vedené pod sp. zn. 27 Er 69/2005 pokladal za skutkovo a právne náročné z dôvodu zmeny v osobe veriteľa pohľadávky, ktorá sa vymáha v danom exekučnom konaní, a preukazovania pravosti listiny, na základe ktorej k takejto zmene došlo. Po podrobnom opísaní jednotlivých úkonov okresný súd poukázal na opakované rozhodnutie o zastavení exekúcie, čo však bolo Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zrušené a vrátené na ďalšie konanie, keďže vyslovil názor, že okresný súd koná plynule a rýchlo.

6. Sťažovateľ predložil 18. januára 2018 svoje stanovisko k vyjadreniu okresného súdu, ktoré považoval za snahu eliminovať negatívne dôsledky podanej sťažnosti, keďže do chronologického prehľadu úkonov súdu boli zahrnuté aj podania účastníkov konania, ich procesné návrhy a doplnenia. Zdôraznil, že predmetom ústavnej sťažnosti je predovšetkým nečinnosť okresného súdu po 31. októbri 2011 a jeho nedôslednosť pri odôvodňovaní rozhodnutí, oneskorené doručovanie podaní a rozhodnutí, príp. jeho procesné pochybenia, čoho dôsledkom bolo ich zrušenie nadriadenými súdmi.

7. Uznesením ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 745/2017 z 5. decembra 2017 bola sťažnosť sťažovateľa prijatá na ďalšie konanie v súlade s § 25 ods. 3 zákona Národnej rady

Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania upustil od ústneho pojednávania v predmetnej veci v súlade s § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pretože po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietrahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

11. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom tohto základného práva je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

12. Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie alebo v ktorom sa ocitol účastník konania na žalovanej strane. Uvedené platí bez výnimky aj vo vykonávacom (exekučnom) konaní.

13. Pri posudzovaní otázky, či v namietanom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

14. Predmetom namietaného exekučného konania pred okresným súdom, v ktorom sťažovateľ vystupuje ako povinný, je vymoženie sumy 25 000 000 Sk s príslušenstvom v prospech oprávneného [REDACTED]. Uvedený oprávnený je osobou rozdielnou od pôvodného veriteľa, ktorému bola pohľadávka priznaná právoplatným rozhodnutím súdu. Keďže podľa tvrdenia sťažovateľa bol už dlh splnený, podával tento opakovane návrhy na zastavenie exekúcie. O jeho návrhu z 12. septembra 2016 však nie je dosiaľ právoplatne rozhodnuté. Oprávnený z exekučného konania preukazuje naďalej existenciu dlhu a činí tak kópiou zmluvy o postúpení pohľadávky, preto ústavný súd pripúšťa určitú skutkovú zložitosť veci, čo má vplyv na dĺžku rozhodovania o procesnom návrhu sťažovateľa.

15. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či v namietanom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka exekučného konania v postavení povinného. Ústavný súd vychádzajúc z obsahu spisu konštatuje, že správanie sťažovateľa nebolo príčinou namietanej dĺžky konania. Naopak, sťažovateľ reagoval na výzvy okresného súdu v stanovených lehotách a urgoval opakovane vydanie rozhodnutia o návrhu na zastavenie exekúcie.

16. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prietáhov v namietanom konaní, bol postup okresného súdu. Ústavný súd aplikujúc § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je viazaný návrhom na začatie konania, posudzoval dôvodnosť sťažnosti výlučne vo vzťahu k postupu okresného súdu pri rozhodovaní o návrhoch sťažovateľa na zastavenie exekúcie. Preto za podstatné považoval tieto úkony súdu:

- 30. jún 2006 –sťažovateľom vznesená námietka zaujatosti sudcov vybavujúcich agendu Er a súdnych exekútorov, o ktorej sa rozhodovalo do 24. apríla 2007,
- 4. júl 2006 – podaný opakovaný návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie,
- 31. júl 2007 –súdu predložené oznámenie o zmene na strane oprávneného,
- 21. august 2007 – predložený oprávneným návrh na zámenu účastníkov na strane oprávneného, o ktorom sa rozhodovalo do 15. januára 2008,
- 6. marec 2008 – podaný návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku,
- 22. máj 2008 – vydané uznesenie okresného súdu o zastavení exekúcie,
- 18. december 2008 – v dôsledku odvolania oprávneného Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uznesenie okresného súdu zrušil a konanie o návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie zastavil,
- 30. január 2009 – okresnému súdu doručené dovolanie sťažovateľa proti rozhodnutiu krajského súdu,
- 24. marec 2009 – najvyšší súd zrušil uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie,
- 9. jún 2009 – krajský súd uznesenie okresného súdu z 22. mája 2008 o zastavení exekúcie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie,
- 18. november 2009 – okresný súd uznesením exekúciu zastavil,
- 19. január 2010 – krajský súd v dôsledku odvolania oprávneného uznesenie okresného súdu z 18. novembra 2009 zmenil a návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie zamietol,
- 5. máj 2010 – najvyšší súd v dôsledku dovolania sťažovateľa zrušil uznesenie krajského súdu z 19. januára 2010 a vec mu vrátil na ďalšie konanie,

- 30. jún 2010 – krajský súd zrušil uznesenie okresného súdu o zastavení exekúcie z 18. novembra 2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie,
- 11. október 2010 – okresný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju,
- 31. január 2011 – krajský súd v dôsledku odvolania oprávneného zrušil uznesenie okresného súdu z 11. októbra 2010 a vec mu vrátil na ďalšie konanie; spis bol vrátený okresnému súdu 21. februára 2011,
- 5. september 2011 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 27. september 2011,
- 27. september 2011, 11. november 2011, 24. január 2012 – uskutočnené pojednávania pred okresným súdom,
- 21. marec 2012 – okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na povolenie odkladu exekúcie,
- 2. apríl 2012 – povolený odklad exekúcie,
- 28. september 2012 – krajský súd v dôsledku odvolania oprávneného potvrdil uznesenie okresného súdu o odklade exekúcie,
- 4. marec 2013 – okresný súd uznesením exekúciu zastavil,
- 28. február 2014 – krajský súd v dôsledku odvolania oprávneného potvrdil uznesenie okresného súdu o zastavení exekúcie,
- 16. júl 2014 – okresnému súdu doručené dovolanie oprávneného proti uzneseniu krajského súdu z 28. februára 2014,
- 27. august 2014 – spis predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní,
- 28. október 2014 – spis vrátený okresnému súdu z najvyššieho súdu na účel odstránenia väd dovolania,
- 21. január 2015 – spis opakovane predložený najvyššiemu súdu,
- 26. máj 2016 – najvyšší súd uznesenie krajského súdu z 28. februára 2014 a uznesenie okresného súdu zo 4. marca 2013 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie,
- 30. jún 2016 – okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie,
- 12. september 2016 – okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na zastavenie a odklad exekúcie,

- 14. september 2016 – okresný súd návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie doručený 30. júna 2016 zamietol,
- 14. september 2016 – okresný súd povolil odklad exekúcie do právoplatného rozhodnutia o návrhu sťažovateľa na odklad exekúcie z 12. septembra 2016,
- 20. september 2017 – okresný súd uznesením exekúciu zastavil,
- 6. november 2017 – oprávnený podal proti uzneseniu o zastavení exekúcie odvolanie,
- 19. január 2018 – spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

17. S Poukazom na uvedené ústavný súd konštatuje postup okresného súdu v primeraných časových intervaloch (po zohľadnení o nutnosti vysporiadať sa prednostne s námietkami zaujatosti a okruhom účastníkov), avšak za neprípustnú považoval celkovú dĺžku právnej neistoty sťažovateľa, počas ktorej je vystavený hrozbe exekúcie. Pochybenie okresného súdu vzhladol ústavný súd v neefektívnom konaní spočívajúcom v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutí, čo viedlo k opakovaným zrušeniam týchto rozhodnutí nadriadenými súdmi. Neefektívne konanie okresného súdu spočívalo aj v nevenovaní dostatočnej pozornosti príprave spisu pred jeho predložením na dovolacie konanie, v dôsledku čoho sa konanie na dovolacom súde predĺžilo o päť mesiacov (od 27. augusta 2014, keď bol spis predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní, do 21. januára 2015, keď bol spis opakovane predložený najvyššiemu súdu). Za časovo neprípustné obdobie právnej neistoty sťažovateľa považoval ústavný súd obdobie od 12. septembra 2016 do 20. septembra 2017, počas ktorého nebolo rozhodnuté o jeho poslednom návrhu na zastavenie exekúcie.

18. Uvedené skutočnosti vyúsťujú do záveru, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie vedenom pod sp. zn. 27 Er 69/2005 porušené bolo (výrok v bode 1 nálezu).

III.

19. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy druhej vety ak porušenie práv alebo slobôd podľa čl. 127 ods. 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

20. O poslednom návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie bolo rozhodnuté v priebehu konania pred ústavným súdom. Toto rozhodnutie zatiaľ nenadobudlo právoplatnosť, čo viedlo ústavný súd k rozhodnutiu o prikázaní okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priťahov a odstrániť tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza (výrok v bode 2 nálezu).

IV.

21. Sťažovateľ žiadal priznať finančné zadosťučinenie v sume 15 000 €.

22. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

23. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

24. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde má primerané finančné zadosťučinenie povahu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch. Ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

25. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádzalo do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení jeho výšky vychádzal ústavný súd zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

26. Ústavný súd prihliadnuc na okolnosti danej veci, najmä na dĺžku exekučného konania, na to, že okresný súd o návrhu na zastavenie exekúcie rozhodol v čase konania pred ústavným súdom, ale aj na zložitost' veci, priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 5 000 € (výrok v bode 3 nálezu).

27. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

28. Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastupovania, podanie ústavnej sťažnosti, vyjadrenie zo 16. januára 2018) podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), teda vo výške 1/6 výpočtového základu v súlade s § 11 ods. 3 vyhlášky, teda 2 x 147,33 €, 2 x režijný paušál 8,84 €, 1 x 153,50 € a 1 x 9,21 €, čo spolu predstavuje sumu 475,05 €. Uvedená suma bola priznaná bez DPH z dôvodu, že DPH zástupca sťažovateľa nežiadal, čo usúdil ústavný súd z jeho prepočtu trov právneho zastúpenia uvedenom v sťažnosti. Úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok v bode 4 nálezu).

29. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. februára 2018